

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **G. F. S.**, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Pardubický kraj**, Katastrální pracoviště Svitavy, se sídlem Lanškrounská 2a/1900, Svitavy, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 18. 7. 2019, č. j. 52 A 73/2019 – 12,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se přípisem podaným k poštovní přepravě dne 3. 8. 2020, který Nejvyšší správní soud podle obsahu posoudil jako kasační stížnost, domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“ a „napadené usnesení“) ze dne 18. 7. 2019, č. j. 52 A 73/2019 – 12.

[2] Tímto usnesením krajský soud odmítl podání stěžovatele, jež posoudil jako žalobu proti usnesení žalovaného ze dne 21. 5. 2018, č. j. V-3110/2018-609-19, kterým bylo pro nezaplacení správního poplatku zastaveno řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí. Odmítnutí žaloby krajský soud odůvodnil tím, že stěžovatel nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, a proto je jeho žaloba nepřijatelná [§ 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s.].

[3] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval splnění podmínek řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Z § 106 odst. 4 téhož zákona pak plyne, že „*kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. navíc platí, že „*lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

[5] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno na jím uvedenou doručovací adresu dne 12. 8. 2019 (viz doručka založená ve spise krajského soudu na č. l. 12). Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl dne 1. 8. 2019 zastížen na doručovací adrese, byla mu písemnost téhož dne uložena na poště. Podle § 49 odst. 4, věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), *„nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.“* Citované ustanovení o. s. ř. je přitom podle § 42 odst. 5 s. ř. s. třeba aplikovat i na doručování písemností v soudním řízení správním.

[6] Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto stěžovateli uplynula dne 26. 8. 2019 (pondělí). Kasační stížnost však byla stěžovatelem doručena krajskému soudu (tj. soudu, který napadené usnesení vydal) až dne 4. 8. 2020 (srov. č. l. 44 spisu krajského soudu); je tudíž zřejmé, že se tak stalo téměř rok po marném uplynutí lhůty stanovené k tomuto úkonu zákonem.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“* Pro případ opožděného podání kasační stížnosti je zákonem výslovně vyloučeno prominutí zmeškání lhůty k tomuto úkonu (stěžovatel o to ostatně ani nežádal). Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než opožděnou kasační stížnost odmítnout.

[8] Nadto Nejvyšší správní soud z vnitřní databáze zjistil, že již rozhodoval o jiné kasační stížnosti stěžovatele proti témuž usnesení krajského soudu, a to usnesením ze dne 16. 4. 2020, č. j. 3 As 48/2020 - 9, které nabylo právní moci dne 7. 5. 2020.

[9] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný účastník právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu